

som den, der findes i dette Dieblif, og som giver sig tilkjende i disse forskjellige Forslag, af hvilke vi før havde eet og, saavidt jeg husker, igaar eet.

Octavius Hansen: Da jeg i Modsætning til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ankvar) hører til dem, der ønske, at vi maa faae en Fæstefløsningslov helst saa snart som muligt og ikke paa den anden Side tør vente, at Regjeringen skulde gaa ind paa en saadan Lov, kan jeg af samme Grund, som bød mig at stemme for Dagsordenen i den forrige Sag, stemme for den, der foreligger i nærværende Sag, idet jeg forvarer mig mod, at jeg for mit Vedkommende skulde læste Skulden for, at vi ikke kunne komme videre, mere til den ene end til den anden Side. Jeg finder mig dog foranlediget til at bemærke med Hensyn til Bestemmelsen i § 9, hvorefter man vil tage $\frac{1}{3}$ af, hvad en Gaard er værd i Handel og Vandel, og putte det i Lommen paa private Personer, der efter min Opfattelse ikke have mere Ret dertil end jeg og ethvert andet Medlem her i Salen, at jeg ikke ved min Afstemning tiltræder et saa uretfærdigt Princip.

J. A. Hansen: Jeg vil forvare mig imod, at Forslagsstillerne paa nogen Maade kunne erkjende det for rigtigt, som det ærede Medlem nu sagde.

N. Andersen: Da vi forrige Gang havde denne Sag til Behandling, tillod jeg mig at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (J. A. Hansen), om han ogsaa vilde benegte, at han i Bladet Almuevennen havde fraraadet Fæstere at kjøbe i Forventning af en Fæstefløsningslov. Dertil svarede det ærede Medlem, ja, det kunde han godt benegte. Nu har jeg gjort mig den Uleilighed at gjennemlese Almuevennen fra 1849, og jeg har da fundet i Nr. 101 den 17de December 1849 en Udtalelse, som ganske vist ikke er af det ærede Medlem; han har altsaa forsaavidt fuldkommen Ret i, at han ikke har sagt det Anførte, men han har som Redaktør af Bladet optaget en Udtalelse af den samlede Bestyrelse for Bondedemernes Selskab (J. A. Hansen: Som jeg ikke var Medlem af!) — som det ærede Medlem ikke var Medlem af, men han vedigere Bladet, hvori Udtalelsen stod, og man har altsaa Grund til at antage, at han for saa vidt billige, hvad der blev udtalt. Det ærede Medlem har altsaa Ret i, at han ikke selv har fraraadet Fæstere at kjøbe. Men det moralske Medansvar kan han ikke være fri for. I det omtalte Numer fraraadede Bestyrelsen for Bondedemernes Selskab bestemt at modtage et vist bestemt foreliggende Tilbud, som var gjort af flere Gods-eiere i Forening her i Sjælland, om at ville sælge Fæstegaarde for en bestemt opgivne Pris, nemlig 1000 Rd. pr. Tønde Hartkorn med Afdrag først

af $\frac{1}{3}$ for Fæstetrettigheden og saa med en Rente-moderation for 1500 Rd. af den øvrige Kjøbesum og kun mod en kontant Udbetaling af 500 Rd. Dette Tilbud dristede Bestyrelsen for Bondedemernes Selskab sig til at fraraade Fæstterne at gaa ind paa for at afvente en Fæstefløsningslov, som man sagtens vilde kunne faae paa saa gode Vilkaar, som her bleve tilbudte. Der var den Gang forskellige Mænd her i Landet, og navnlig Birkebonner Lunde i Sterrede, som meget alvorlig fremhævede, hvad det var for et voveligt Spil, man drev ved at raade Folk fra at gaa ind paa et saadant Tilbud; men det var fraraadet, og det blev heller ikke modtaget. Dette har jeg ikke villet unblade at fremhæve ligeoverfor den Benægtelse, som det ærede Medlem saa bestemt fremsatte forrige Gang. Naar det ærede Medlem endvidere ved Sagens forrige Behandling tillod sig at sige mig, at jeg støttede Sagen ved at angribe den, som virkede for den, tillader jeg mig dog at mene, at dette ikke er saa ganske rigtigt. Jeg har støttet saadanne Mænd, som efter min Overbevisning have villet gjøre Noget for Fæstefagen, ved at virke for Noget, som kunde udføres. Jeg støttede navnlig den ærede Indevrigsminister, da han for 2 Aar siden vilde gaa ind paa meget væsentlige Forbedringer i Fæstelovgivning. Da tjente det ærede Medlem og de, der fulgte ham, Sagen ved at forlange Ting medtagne, som man vidste, man ikke vilde kunne faae. Derfor fik man heller ingen Ting dengang. Det er netop Forfjællingen, jeg støtter, hvad jeg anser for muligt at faae, men jeg vil ikke være med til at bringe saadanne Forslag frem, som efter min Overbevisning ikke kunne føre til Andet end til at blive Agitationsmidler.

B. Holm: Jeg skal ikke negte, at det overraskede mig noget at høre den ærede sidste Talers Udtalelser (Stemmer: Saa?). Jeg hører ærede Medlemmer sige „Saa“, men jeg troede dog, at jeg kunde have Lov til at begrunde, hvorfor jeg blev overrasket, og det skal jeg da saavidt muligt gjøre. Det forekom mig da for det Første, at det ærede Medlems Bemærkninger egentlig ikke hørte hjemme her ved Behandlingen af Dagsordenen, men det skal jeg nu ikke komme videre ind paa. Men det ærede Medlem sagde, at han stadig havde stemt for, hvad han kunde faae. Jeg skal nu ikke negte, at det skurrer noget i mine Øren, hver Gang jeg hører dette; thi jeg forholder mig i Reglen saaledes, naar en Sag ligger for, at jeg bestemt følger min Overbevisning, og dette har bevirket, at jeg i flere Spørgsmaal har stemt som det ærede Medlem. Det ærede Medlem udtalte imidlertid, at det var det ærede Medlem for Svendborgs (J. A. Hansen) Meningsfæller, som ikke vilde have det; jeg antager nu snarere, at det var, fordi disse Medlemmer antog, at de Udtalelser, som det ærede Medlem for Svendborg